

Z. Kopankiewicz

"Ustrój Adwokatury"

Palestra 4/12(36), 63-64

1960

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RECENZJE

„Ustrój Adwokatury“

Ukazała się wreszcie praca, na którą od dawna oczekiwała adwokatura i nie tylko adwokatura.

Książka nosi tytuł: „Ustrój adwokatury — Komentarz”. Autorzy — adwokaci: Stanisław Janczewski, Zdzisław Krzemiński, Władysław Pocięj i Władysław Żywicki. Wydawca: Wydawnictwo Prawnicze; nakład 2.600 egzemplarzy.

Trzeba przede wszystkim stwierdzić, że po wojnie nie było w ogóle pracy książkowej, która by obejmowała przepisy o adwokaturze zaopatrzone w komentarz.

Wpłynęło na to niewątpliwie wiele przyczyn, a zwłaszcza fakt, że przepisy o ustroju adwokatury ulegały wielokrotnym zmianom, które pozostawiały w ścisłym związku z przemianami społecznymi, gospodarczymi i prawnymi w państwie.

Ogłoszenie przeto drukiem w jednym zbiorze zasadniczych przepisów określających statut adwokatury, zaopatrzonej przy tym w przemyślaną i opartą na bogatym doświadczeniu autorów wykładnię tych przepisów, jest niewątpliwie wydarzeniem dużej wagi.

Książka ta nie tylko powinna się znaleźć w bibliotece podręcznej każdego adwokata, ale powinna być poza tym dokładnie przeczytana. Praca bowiem wbrew tytułowi („Ustrój adwokatury”) poświęcona jest nie tylko zagadnieniom ustroju adwokatury, ale w dużej mierze sprawie wykonywania zawodu adwokata w zespole i indywidualnie oraz związanej z tym odpowiedzialności za naruszenie obowiązków zawodowych i uchybienie god-

ności zawodu (rozdziały 6, 7, 8, 11).

Czytelnik adwokat znajdzie w tych rozdziałach wiele materiału i wskazań praktycznych, wyjaśniających, jakie reguły zawarte w przepisach ustawy, uchwałach organów adwokatury, orzecznictwie dyscyplinarnym i przyjętych zasadach etyki obowiązują przy wykonywaniu zawodu adwokackiego.

Stąd książka ta powinna się stać podstawowym podręcznikiem dla wszystkich naszych aplikantów, których z górą 400 kształcą rady adwokackie. Wykładany na naszych kursach dla aplikantów przedmiot ustroju adwokatury i zasad wykonywania zawodu adwokackiego był z braku odpowiedniego zbioru przepisów i opracowań książkowych jednym z najtrudniejszych tematów zarówno dla wykładowców, jak i dla aplikantów. Autorzy książki mogą z pewnością spodziewać się za swoją pracę podziękii ze strony wykładowców i młodych kolegów, których przysposabiamy do zawodu adwokackiego.

Książka ta z pewnością będzie również znakomitą pomocą w pracy rad adwokackich i komisji dyscyplinarnych.

Poza wartością użytkową dla adwokatów i aplikantów oraz organów adwokatury książka (niewątpliwie) spełni również bardzo pożyteczną rolę społeczną, przyczyni się bowiem do podniesienia poziomu zawodowego i etycznego adwokatury, a jednocześnie do pogłębienia wiedzy o adwokaturze.

Żałować tylko należy — zwłaszcza

jeśli się weźmie pod uwagę, że mamy 5.600 adwokatów i przeszło 400 aplikantów adwokackich — że Wydawnictwo Prawnicze wydało tę książkę w nakładzie zaledwie 2.600 egzemplarzy.

Również żałować należy, że książka, niestety, nie zawiera wszystkich w ogóle przepisów, które moim zdaniem powinny być w tej edycji ogłoszone. W książce został umieszczony jednolity tekst ustawy z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (z komentarzem) oraz tylko dwa rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości: rozp. z dnia 31.III.1958 r. w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 22, poz. 95) oraz rozp. z dnia 11.III.1959 r. o postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach adwokatów (Dz. U. Nr 21, poz. 134), przy czym rozporządzenia te zamieszczono bez komentarza.

Nie zamieszczono natomiast rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 19.VIII.1953 r. w sprawie norm i zasad wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych (Dz. U. z 1953 r. Nr 40, poz. 176 oraz Dz. U. z 1956 r. Nr 25, poz. 117) i w komentarzu nie wyjaśniono, dlaczego to rozporządzenie pominięto. *Nota bene* w tekście komentarza (str. 25) wkraśnia się pomyłka w dacie rozporządzenia: podano „14 sierpnia 1950 r.” zamiast „19 sierpnia 1953 r.”.

Poza tym w zbiorze nie zamieszczono *in extenso* regulaminów uchwalonych przez Naczelną Radę Adwokacką, choć podano ich spis i wskazano numery „Palestry”, w których zostały ogłoszone. Brak to poważny, gdyż regulaminy uchwalone na mocy „delegacji ustawodawczej” przez Naczelną Radę Adwokacką (art. 32 ust. 1 pkt 4 i art. 36 ustawy o ustroju adwokatury) i zatwierdzone przez Ministra Sprawiedliwości mają niewątpliwie charakter obowiązujących norm prawnych, określających i regulujących

obszerne dziedziny działalności adwokatury. Zamieszczenie ich w zbiorze i powiązanie komentarza do ustawy z postanowieniami tych regulaminów niewątpliwie podniosłoby wartość książki, w szczególności jej wartość użytkową dla organów adwokatury i dla każdego interesującego się zagadnieniami adwokatury.

Być może, iż niektóre zamieszczone przy poszczególnych artykułach ustawy o ustroju adwokatury wyjaśnienia autorów są zbyt krótkie, zbyt lakoniczne. Być może również, że komentarz nie uwzględnił wiele wątpliwości interpretacyjnych wynikających z tekstu ustawy. Wyjaśnienie tej lakoniczności podają zresztą sami autorzy w przedmowie, pisząc, że trudności techniczne nie pozwoliły im na wydanie komentarza w większych rozmiarach a tym samym i na bardziej wyczerpujące opracowanie poszczególnych zagadnień.

Nie zmniejsza to jednak wartości komentarza. Trzeba bowiem przyznać, że w tym zakresie, w jakim pozwalały na to szczupłe rozmiary komentarza, omówiono wszystkie istotne zagadnienia wiążące się z wyjaśnianymi przez nich przepisami ustawy o ustroju adwokatury, cytując bądź źródła tych wyjaśnień w postaci uchwał, orzeczeń dyscyplinarnych i artykułów, bądź też podając wykładnię własną.

Komentarz opatrzony jest skorowidzem rzeczowym, ułatwiającym czytelnikowi wyszukanie interesujących go zagadnień i wyjaśnień do nich.

Wydanie książki zawierającej wykładnię przepisów ustawy o ustroju adwokatury ostatecznie sformułowanych w jednolitym tekście tej ustawy przyniesie niewątpliwie duży pożytek zarówno adwokataturze, jak i organom wymiaru sprawiedliwości.

Z. Kopankiewicz